

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۵/۱۳

خوشحال آصفی

د سولې مخکې کورنی غوبل؛

نړیواله اجماع شته، خو کورنی خلک راضي کړی

په داسې حال کې چې په ټول هېواد کې په وروستیو کې طالبانو خپلو خونړیو بریدونو ته زور ورکړی او د روژې په مبارکه میاشت په خاطر یې هم اوربند ونه کړ؛ په ورته مهال ورسره په قطر کې د زلمي خلیلزاد او وسله والو طالبانو تر منځ شپږم پړاو خبرو ته دواړو لوري (امرکا او طالبان) هیله مند دي او دواړو لورو په کې د پرمختګ یادونه کړې ده. خلیلزاد ویلي چې له طالبانو سره د سولې په شپږم پړاو خبرو کې یو څه پرمختګ شوی او دواړو خواوو د یو بل نظرونه په زغم اورېدلي دي. تر دې وړاندې د طالبانو ویندوی ذبیح الله مجاهد او د دې ډلې د قطر د دفتر ویندوی سهیل شاهین هم له امریکایانو سره د طالبانو په خبرو کې د پرمختګ یادونه کړې وه.

که څه هم په قطر کې د دواړو لورو د خبرو غټ جزیات د دغو خبرو له پیل نه تر اوسه نه دي روښانه شوي خو په ټوله کې دغو خبرو ته د دواړو لورو هیله مندی د افغانانو تر منځ هم هیله مندي زیاته کړې ده. داسې معلومیږي چې سوله راتلونکې ده او طالبان به هم له افغان حکومت سره خبرو ته حاضر شي.

په ورته مهال د افغان سولې په اړه د سیمې او نړۍ هیوادونو ته د زلمي خلیلزاد تیر ترسره شوي سفرونه هم دا په ډاګه کوي چې د افغان سولې بهرنی اړخونه هم سلا شوي چې نور باید دلته جګړه پایته ورسېږي. بهرنی اړخونه هم اوس تر ډیره هڅه کوي چې د افغانستان په راتلونکې حکومت کې خپل نفوذ پیدا کړي په همدې خاطر د سولې له روانو خبرو ملاتړ کوي. په دې مانا چې د سولې لپاره نړیواله او سیمه ایزه اجماع هم تر ډیره رامنځته شوی ده.

خو په داسې حال کې چې د افغان سولې بهرنی اړخونه سره د جنګ په پایته رسولو سلا شوي معلومیږي؛ په کور دننه د سولې کورنی اړخ پیچلی او جنجالي شوی دی. که څه هم افغان حکومت هڅه وکړه چې د سولې مشورتي جرګې له لارې د سولې په اړه یو واحد دریځ رامنځته کړي خو له حکومت سره د سیاسيونو مخالفت یا په ټوله کې د حکومت او افغان سیاسيونو تر منځ ټکر دغه شورا او په کور دننه د سولې اجماع تخریب کړی ده.

اوس چې د افغان سولې په اړه د سیمې هیوادونه تر ډیره سلا شوي ښکاري؛ په کور دننه غوبل جوړ شوی دی. د حکومت مخالف سیاسيون خو هسې هم له حکومت سره وړان دي، اما اوس پخپله د حکومت نیمه بدنه بیرته د حکومت د کړنو مخالفه شوي ده. نیمه حکومتي دستگاه د حکومت له رهبرۍ سره مخالف ده. ډاکټر عبدالله چې د حکومت نیم شریکوان دی؛ هم د سولې په اړه د افغان حکومت له طرحې سره مخالف دی. همداسې په وزارتونو کې هم اختلافونه موجود دي.

د ولسمشرۍ نوماندان او ډیری سیاسيون د سولې په اړه د حکومت د هڅو کلک مخالف دي. هر یو یې سوله له خپل نظره تعریفوي او هر یو ورته بیله بیله طرحه وړاندې کوي خو هیڅ یو یې هم له بل سره په یوې طرحې موافق نه دي. دا مهمه نه ده چې د دوی مخالفت له شخصي عقدي سرچینه اخلي او که واقعاً د سولې لپاره دوی له حکومت غوره طرحه لري. بلکې مهمه دا ده چې د سولې په اړه واحد دریځ نه لري.

څه کول په کار دي؟

افغان حکومت او سیاسيون اوس د دې پر ځای چې د یو او بل پښې ووهي، یو او بل پسې ستغې سپورې ووايي او یو پر بل نیوکې وکړي؛ باید سره کینې لومړی خپلمنځي مشکل حل کړي بیا دې په ګډه له طالب سره مشکل حل کړي. اوس چې دوی په خپل منځ کې جوړ نه دي نو طالب به څنګه د سولې په اړه خبرو ته قانع کړي. اوس خو

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولئ

طالب ته هم بهانه په لاس ورغلي چې حکومت او د کابل سیاسيون په خپل منځ کې جوړ نه دي نو له ما سره به څه جوړ شي.

افغان حکومت باید لومړی د حکومت شریکوال ډاکټر عبدالله راوغواړي، له نوموړي سره خپل مشکل حل کړي، د حکومت د بدني له منځه دي اختلافونه خلاص کړي او د سولې په اړه د حکومت له ادرسه یو واحد نظر او دریځ راپورته کړي. بیا چې حکومت یوه خوله شو نو له سیاسيون دي راوغواړي او له هغوی سره خپل مشکل حل کړي.

سیاسيون هم باید د خپلو شخصي او کمپايني عقو په خاطر د سولې ملي پروسه تخریب نه کړي، دوی هم باید ټولې پنځه واره گوتې په خولې ونه منډي او له حکومت سره د خپل مخالفت په حل کې له انعطاف کار واخلي. که داسې ونه شي، د سولې لپاره په کور دننه ملي اجماع رامنځته نه شي، سوله خو به وشي اما داسې سوله به یواځې د نورو قدرتونو گټې خوندي کړي، یواځې بهرنی اړخ به سولې گټه واخلي خو افغانستان ته به یې گټه ونه رسېږي. له طالب سره له سولې وروسته به د سیاسيونو تر منځ اختلافونه اوج ته ورسېږي. بیا به هم افغانان د همدې سیاسيون د اختلاف بنسکار شي او نور هیوادونه به مو بیا له دغې مخالفته گټه پورته او یوه بله ډله به راپورته کړي چې جگړه جاري وساتي.

پای